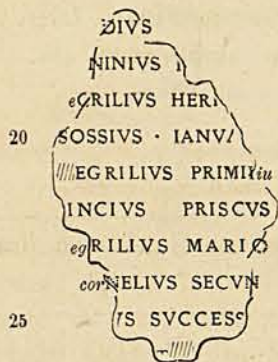

ad n. 246. Ti. Aterius Saturninus, qui recensetur inter patronos pag. I vv. 18—19, non videtur diversus esse ab Ti. Haterio Saturnino, qui memoratur in titulis Aquinci repertis Corp. III n. 3473. 3479 ut legatus Augg. pr. pr. nempe Pannoniae inferioris. Augusti videntur esse aut Marcus et Verus aut Marcus et Commodus. Extrema nomina patronorum aliquanto post annum 140 incisa esse videri iam monui supra p. 44. — Parvum frustulum huius tabulae (ex pag. IV vv. 17—26), quam post finem saec. XVI nemini visam esse dixi, nuper prodiit Romae non longe ab eo loco ubi saec. XVI descripta est, presso il vicolo de' Colonesi, nel cavo per la fogna di via Nazionale, teste Lanciano bull. municipale 6 (1878) p. 264. Descripsit Io. Schmidt in repositis antiquitatum municipalibus, sic:

Lancianus, qui edidit *bull. mun.* l. c., et alia minus recte exhibet et v. 9: 7 SVCCES, habens pro laterculo militari.

ad n. 250. Specimen scripturae dedit Huebner exempl. scr. epigr. n. 1082 (vv. 1—6 partem intuenti sinistram). V. 1 GLABRIONI Huebner; et sic videtur esse in ectypo.

ad n. 251. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1087. — Pag. II, 1 L. CORNELIVS (pro P) ectypum Huebnero videbatur habere, male.

ad n. 263. Recognovit Huelsen. V. 1 est VETRICVS; v. 3 praenomen videtur fuisse L, item v. 6, item v. 7.

ad n. 316. Hexameter vv. 8—10 expressus est, ut monuit Hirschfeld, ad Vergilianum Aen. 4, 653; cf. etiam Seneca ep. mor. I, 12, 9; huius Corp. vol. XII n. 287.

ad n. 345. Hic videtur esse sarcophagus Ostiensis quem memorat Platner *Beschr. d. Stadt Rom* III, 3 p. 231 n. 12.

ad n. 349. Vv. 1—5 delineavit Huebner ex n. 324.

ad n. 363. Qui titulum posuit M. Lollius Paulinus videtur memorari in inscriptione nuper reperta infra n. 4148.

ad n. 371. Fabula Alcestidis sculpta est in ipso sarcophago, titulus incisus in operculo inter anaglypha quae pertinent ad sacerdotium Matris deum.

ad n. 374. V. 2 scr. DECVRIONATVS, v. 14 EQVITVM.

ad n. 375. Eandem fere partem quam vi Fabrettius, nempe vv. 25—38 et ex v. 39 nonnullas litteras, refert etiam, loco non adnotato, Martius Milesius cod. Parm. n. 296 f. 8 et f. 17', exemplo accuratiore quam Fabrettius, quo verba a me recepta plerumque firmanur. Ut Fabrettius, ita Milesius quoque vv. 25. 36. 38 in finibus mutilos exhibet (v. 25 fin. FORTVNAE-S///, v. 36 om. D·D, v. 38 D·D·P PE/////); ex v. 39 solas litteras VNA (ex TRIBVNAL vocabulo) excepit. In v. 26 etiam Milesius habet CONSTITVET; v. 27 in. itemque v. 29 in. (sed hic tantum in f. 8, non in fol. 17) habet DEM, quod utroque loco erat recipiendum; denique v. 33 habet plene CONSTITVIT.

ad n. 376. Specimen scripturae (vv. 1—3 et 10—17) dedit Huebner n. 1081; unde iam quisvis videre potest, nullo modo cogitari posse de fraude novicia.

ad n. 383. Exhibet etiam, loco non adnotato, Bonarotti cod. Marucell. A 43 post f. 92.

ad n. 403. Nuper (a. 1885) in museo Britannico descripsit Mommsen, in univ. lectionem Henzeni confirmans, sed v. 4 excepit N (pro M), deinde PATRX, v. 5 in QQ lineolas addidit, vv. 5—7 in TÓGA TENSIVM SÁCRDO TES apices; puncta pleraque iam evanuerunt aut Mommsenium fugerunt.

ad n. 416. Primus ut videtur descripsit Anonymus, cuius exemplum refert codex Senensis C III 27 f. 89' (Ostiae extra moenia).

ad n. 421. Delineavit Huebner n. 534.

ad n. 431. Scripturae specimen dedit Huebner n. 536.

ad n. 439. Ad auctores qui viderunt addendi sunt Anonymus cod. Senens. C III 27 f. 89; alter Anonymus saeculi XVI medii, cod. musei Florentini 8 p. 143; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in codice nunc musei Britannici (Lansdowne 720) f. 342 (hic a v. 2 D·L, b v. 1 S·P·F). — Ex antiquioribus refert etiam Schedel inter excerpta Beheimiana cod. Monac. f. 59.

ad n. 466. Repetivit, cum ipsam basem ex loco quo collocata erat extraxisset (cf. ad n. 172 p. 481), Lancianus *notizie degli scavi* 1886 p. 57.

ad n. 474 v. 2. Πόθια ἐν Χαρταγέννη memorat praeterea titulus nuper repertus Heraclae-Perinthi (*Arch. epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich* ann. VIII p. 219).

ad n. 538. Idem Flavius Paresiacus etiam monumento n. 1456 locum concessit, in cuius titulo appellatur *Fl. Parisacus*.

ad n. 571. Specimen scripturae dedit Huebner n. 105.

ad n. 632. Mutila videtur fuisse in fine.

ad n. 663. Ex schedis C. L. Viscontii errore datur inter urbanas huius Corp. vol. VI n. 13149.

ad n. 674. Recognovit Huelsen. V. 3 est xxviii, v. 4 fin. NICI. Litteras rudes esse ait Huelsen, sed sine dubio antiquas.

ad n. 730. A. Caesennium Gallum, cuius hic A. Caesennius Herma fuit libertus, B. Pickius coniecit fuisse A. Caesennium Gallum legatum Galatiae sub Tito et Domitiano (nummi Caesareae, apud Mionnet *Suppl.* VII 663, 25. 26; Corp. Inscr. Lat. III p. 318; Waddington 1784 a).

ad n. 788. Edidit Lanciani *le acque* p. 287 tamquam urbanam, errore.

ad n. 791. Vidit etiam Donius cod. Marucell. A 188 f. 413 'in aede dd. de Sacchettis non longe ab Ostia', i. e. Castel-Fusani.

ad n. 938. V. 5 KALE (pro CALE) legit Stevensonius, qui vidit apud antiquarium *via della Mercede* 11.

ad n. 1026. Habent praeterea codex Senens. C III 27 f. 89', ex eodem fonte quo Oscottiensis; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in cod. mus. Britann. (Lansdowne n. 720) f. 342; Donius cod. Marucell. A 188 f. 414.

ad n. 1111. Haec quae latebat in muro nuper denuo prodiit cum inscriptiones Paccae foras venderentur, verum mutila (v. 2 haec tantum supersunt: SABINAQVE, et sic deinceps), ut etiam altera pars eiusdem tabulae cum inscriptione n. 904 [non 905] iam imminuta est. Apographo, quod Fiorellius communicavit cum Henzeno, si fides est, v. 3 scribendum est VIII (pro VIII).

ad n. 1306. Praeter Ghezium ex schedis Stoschii — habuit autem Stoschius fortasse ab ipso Ghezio — referunt Gori cod. Marucell. A 6 f. 171 et Donati 367, 11, neuter loco indicato. — 1 MANILI Don. (non Gori).

ad n. 1444. Habet praeterea codex Senensis C III 27 f. 89' ex eodem fonte ex quo Oscottiensis. — V. 1 fin. Senensis recte habet FL.

ad n. 1808. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1121.

ad n. 1863. Partem a delineavit Huebner n. 528.

4127 ara marmorea rep. Ostiae in un piccolo tempio addossato ad una casa privata.

urceus VENERI patera
SACRVM

Descripsit Gatti. Lanciani *notizie degli scavi* 1886 p. 127; Borsari *Mitth. d. arch. Inst.* 1 p. 194.

4128 fragmentum tabulae marmoreae. Ostiae rep.

VAESTOR · VI
VM · PRAEF
ICI · PONTIF

Recognovit Gatti descriptam a Lanciano *notizie degli scavi* 1886 p. 127.

2 nescio an supplendum V^Rbanus.

- ad n. 474. Inscriptionis similis fragmenta dedi infra n. 4704. Ceterum cf. quae dixi *Sitz.-Ber. Berl. Ak. phil.-hist. Kl.* p. 39 sqq. ad titulum infra n. 4624.
- ad n. 542. Fragmentum partis sinistrae eiusdem ut mihi videtur inscriptionis repertum in una delle tombe già esplorate dal Visconti pro novo edidit Vaglieri *Not. d. sc.* 1910 p. 93 n. 2.
- ad n. 571 v. infra n. 4617.
- ad n. 634. Vidi in repositis musei Ostiensis.
- ad n. 640. Edidit De Rossi *Bull. crist. ser. IV a. 4* (1886) p. 89 [D.].
- ad n. 704. Imaginem edidit W. Altmann *Altäre* p. 120 n. 122 fig. 97 [D.].
- ad n. 794. Nunc Ariciae in villa Chisia extare nuntiat mihi H. L. Wilson [D.].
- ad n. 797. Vidi Ostiae in horreis Epagathianis.
- ad n. 808. Partis sinistrae partem superiorem vidi in repositis musei Ostiensis.
- ad n. 850 v. infra n. 4865.
- ad n. 852. Iure me reprehendit Grossi-Gondi *Bull. comunale* 1904 p. 331 quod dubitaverim de villa Sacchettiurum Tusculana, idem tamen concedit inscriptionem sine causa a Matteo inter Tusculanas editam esse [D.].
- ad n. 857. Partem dextram iterum invenit Vaglieri, cf. *Not. d. sc.* 1912 p. 237; vidi in repositis musei Ostiensis.
- ad n. 884. Iam in horreis Epagathianis.
- ad n. 933. Fuit deinde Petroburgi in museo Montferrand, cf. Koehne *Mémoires de la société impériale d'archéologie* (Petersb.) VI 1852 p. 87 [D.].
- ad n. 934. Imaginem Robert *Die antiken Sarkophagreliefs II* (*mythol. Cyklen*) p. 194 [D.].
- ad n. 935. Eodem exemplo quod exhibet Donius cod. Vat., legitur etiam in schedis Cassiani del Pozzo Franksianis, nunc musei Britannici f. 14 [D.].
- ad n. 956. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum [D.].
- ad n. 994-996. Sextos Fadios Ostienses libertos esse Sex. Fadii Secundi Musae negotiatoris Narbonensis (C. XII 4393 = Dessau 7259) suspicatur Héron de Villefosse *Bull. archéol. du comité des travaux historiques et scientifiques* 1918 p. 264 sq. (v. etiam *Mém. de la société nat. des antiquaires de France* 1914 p. 153 sqq.). Titulum C. VI 47651 ad viam Ostiensem repertum, quem posuerunt Sex. Fadio Geniali Fadia Lesbia et Sex. Fadius Trophimus, Ostiensem esse conicit (l. c. p. 265); idem conici posse de titulo C. VI 26537 monet Dessau. Sex. Fadium quendam sine dubio libertinum, sed aetatis ut videtur prioris, habemus etiam infra n. 4563, 5 v. 49.
- ad n. 996. Froehner *Musée de Marseille* [1897] p. 75 n. 178 [D.].
- ad n. 1044 cf. infra n. 5041.
- ad n. 1100. Iam Romae in repositis musei thermarum Diocletiani (*museo nazionale*).
- ad n. 1128. V. infra n. 4964.
- ad n. 1141. Etiam a dextra integra.
- ad n. 1281. Nunc in America, *Harvard University*. Edid. Clifford H. Moore *Harvard studies in class. phil.* 20, 1909 p. 8 n. 23 [D.].
- ad n. 1304. In cavaedio musei Ostiensis.
- ad n. 1307 cf. infra ad n. 5043.
- ad n. 1312. Ut nuper denuo reperta videtur memorari *Not. d. sc.* 1907 p. 289 ('CIL. XV 1312' errore pro 'CIL. XIV') [D.]. — Nunc collocata est Ostiae ad stationem viae ferreae.
- ad n. 1387. Nunc etiam C. I² 2, 1 n. 1425.
- ad n. 1395 v. infra n. 5035.
- ad n. 1442. Nuper denuo prodiit, apparuitque titulum scriptum esse in ollariis duobus ollarum binarum: Vaglieri *Not. d. sc.* 1907 p. 123 [D.]. Nunc etiam C. I² 2, 1 n. 1426.
- ad n. 1455. Desumpsit Muratorius ex codice Siederi Mutin. f. 67', ubi tamen sine loco datur. Iam cf. C. VI n. 36066 [D.].
- ad n. 1485 v. infra n. 5072.
- ad n. 1575. Vidi Romae in repositis musei thermarum Diocletiani (*museo nazionale*).
- ad n. 1588. Partem mediam vidi in horreis Epagathianis.
- ad n. 1626. Imaginem edid. Altmann *Roem. Grabaltäre* p. 73 fig. 63 [D.].
- ad n. 1725. Partem sinistram denuo repperit et tamquam novam edidit Vaglieri *Not. d. sc.* 1910 p. 68 n. 5.
- ad n. 1734. Carminis eiusdem reliquias habes infra n. 5187, ubi vide.
- ad n. 1752. V. 3 in. scr. D pro P.
- ad n. 1777. Denuo invenit Vaglieri; cf. infra n. 5047.
- ad n. 1829. In parte opposita vidi litteras male scriptas]anus[, ante A vestigium incertum.
- ad n. 1857. Vidi Ostiae in repositis musei.
- ad n. 1870 cf. infra n. 5188.
- ad n. 1874. Nunc etiam fragmentum b loco antiquo collocatum est.
- ad n. 1976 sqq. (fistulas plumbeas) vide infra n. 5309.
- ad n. 2027. Iam pictura optime edita est in opere splendido *Le nozze Aldobrandine e le altre pitture antiche conservate nei musei pontifici, con introduzione del dott. Bart. Nogara* (Mil. 1907) tab. XLIII cf. p. 68. — c EYRYDICE est pictum (non EVRYDICE) [D.]. — Inscriptiones similes infra n. 5303.
- ad n. 2028. Edita est in opere ad n. 2027 citato tab. XLVI cf. p. 71. — Pro FECI Nogara praefert FECE [D.].
- ad n. 2029. Edita est ibid. tab. XLIV b cf. p. 71 [D.].
- ad n. 2033. De anaglypho Torloniensi cf. nunc K. Lehmann-Hartleben *Klio, Beiheft XIV* (1923) p. 235 sq. Rostovtzeff l. supra p. 609 not. 6 l. p. 152 (imag. tab. XXI 1).
- ad n. 4089 v. infra ante n. 5308.
- ad n. 4093, 10. Delineavit Paschetto *Ostia colonia Romana* (*Diss. della pontif. accad. rom. di archeol. ser. II t. X parte II a* [1912]) p. 345 (v. 4 Q-FOSSIVS) [D.].
- ad n. 4127. Exstat loco antiquo. — Cf. Carcopino *Mélanges d'arch. et d'hist.* XXXI 1911 p. 227. Paribeni *Mon. ant. dei Lincei* XXIII col. 475.
- ad n. 4128. V. 2 [q]uaestor VI (lege sextum) proponit Carcopino *Mélanges d'arch. et d'hist.* XXXI 1911 p. 178 not. 1; cf. infra n. 4624 v. 4.
- ad n. 4134 v. infra ad n. 4710; cf. etiam Carcopino *Mélanges d'arch. et d'hist.* 1911 p. 228.
- ad n. 4137. Vidi in repositis musei Ostiensis.
- ad n. 4146. Descripsi in repositis musei Ostiensis.

†ponTIF·CEReris†

3,8

1 fin. videtur fuisse M; [fl]am[ini]? — 2 fin. littera R minime certa.

ad n. 4149 v. infra n. 4747.

ad n. 4168 v. infra n. 5309, 29.